

Tremontis comeback i Italien indbefatter Glass-Steagall, men ingen bail-in

2. august 2016 – Den tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti er ved at gøre politisk comeback i sammenhæng med en reorganisering af den konservative blok. Tremonti har skabt en ny tænketank ved navn »Fondazione Iustus«, sammen med Stefano Parisi, den mand, som Berlusconi udpegede til at reorganisere partiet Forza Italia og udarbejde udkastet til en valgstrategi for en mulig regeringskrise og snarlige valg.

Samtidig gør Tremonti reklame for sin nye bog, *Mundus Furiosus*, i interviews på TV og i aviser, og ved offentligt optrædende. Glass-Steagall, afvisning af bail-in og et skift i det europæiske system er blandt de mest fremtrædende emner. For eksempel kalder Tremonti, i et interview den 25. juli med avisen *Libero*, bail-in for en »afsindig lov: det er ligesom, at, for at standse en forrykt bilist, så, i stedet for at sætte fartgrænsen ned, hæver man prisen for hans bilforsikring. Med den ekstra detalje, at forsikringspoliceen ikke betales af bilisten, men af forsikringsinvestorer«.

Tremonti siger, at hans regering blev væltet af »et tavst statskup« i 2011, fordi han og premierminister Silvio Berlusconi var imod den græske bailout. »Tyske og franske banker havde en dramatisk eksponering i Grækenland og Spanien, og de havde brug for en bailout, der inkluderede italienske penge. Den italienske regering var modstander af en check til alle over én kam.«

Tremonti nævnte også telegrammer fra den amerikanske ambassade, som siden er blevet offentliggjort af WikiLeaks, og som kritiserede hans »uortodokse tanker om globalisering og nye finansielle love«. Den ortodokse anskuelse »var Lehman

Brothers-anskuelsen«, siger Tremonti polemisk.

I et andet interview den 1. august med online-avisen *Linkiesta*, sammenligner Tremonti EU med det kollapsende Romerske Imperium, »en dynamik, der udspilles på to niveauer og med to kurver: på den horisontale kurve udstrækker Rom sig for meget, næsten ud over naturens grænser. Den vertikale kurve er tabet af [moraliske] værdier«.

I den nuværende verden ville den romerske kejser »Heliogabalus[1] passe meget fint ind, med sit særlige sæt af moralske værdier og livstil«. Dette forfald i moralske værdier kan i særdeleshed forklares med »tidens forsvinden. Tidligere var man inden for tidens dimension ansvarlig over for fremtidige og forgangne generationer. I her-og-nu-æraen er disse ansvarlighedens bånd, disse dimensioner, forsvundet«.

Det finansielle system er blevet ligesom et videospil. »Man kunne næsten sige, at falskmøntneren i Napoli er en bedre kapitalist, når han reproducerer de nye €20-sedler med en perfekt teknologi i realtid. Virkningen af Napoli-rigdom er ikke meget anderledes en virkningen af rigdom i Frankfurt«, kontinental-Europas finansielle centrum og bankcentrum.

Tremonti kræver, som vi allerede har rapporteret, »en tilbagevenden til principperne i Romtraktaten fra 1957. Dengang blev ordet Union brugt som et perspektiv; det var imidlertid *de facto* en konføderation, hvor stater delte kul, stål, landbrug og progressivt også markedet ... Formlen er stadig rigtig. Vi opdaterer den og vi deler, f.eks., efterretninger imod terrorisme. Resten overlades til folkets suverænitet«.

[1] Marcus Aurelius Antoninus, kendt som Elagabalus eller Heliogabalus, regerede som romersk kejser 218 – 222 e. kr. Heliogabalus er bedst kendt for udsvævelser og drikkegilder. Heliogabalus' liv endte med, at hans egen bedstemor fik hans vagter til at drukne ham og smide ham i floden Tiberen (-red.).